

เทศบาลตำบลบ้านปล้อง

เรื่อง ตลาด พ.ศ. 2550

เทศบาลตำบลบ้านปล้อง

อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบาลบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านปล่อง
เรื่อง ตลาด พ.ศ. 2550

หลักการ

เพื่อให้มีเทศบาลบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านปล่อง ว่าด้วยการควบคุมการจัดตั้งตลาด

เหตุผล

ด้วยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 35 มาตรา 37 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 ได้กำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขของกิจการที่ต้องมีการควบคุม เรื่อง ตลาด ประกอบกับมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 บัญญัติให้ตราเป็นเทศบาลบัญญัติจึงจำเป็นด้วยตราเทศบาลบัญญัตินี้ เพื่อปรับปรุงแก้ไข ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพของสังคมปัจจุบัน และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในด้านการกำกับการคุ้มครองและป้องกันภัยกับอนามัยสิ่งแวดล้อมตลอดจนเพื่อให้การเก็บค่าธรรมเนียม กิจการที่ต้องมีการควบคุมต่าง ๆ เหมาะสมกับสภาวะการณ์ปัจจุบันยิ่งขึ้น อันจะเป็นผลดีต่อการพัฒนา เทศบาลตำบลบ้านปล่องต่อไป

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านปล่อง

เรื่อง ตลาด พ.ศ. 2550

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านปล่อง ว่าด้วยการคุ้มครอง
จัดตั้งตลาดในเขตเทศบาลตำบลบ้านปล่อง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ประกอบ
กับ มาตรา 35 มาตรา 37 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65
แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบล
บ้านปล่อง และโดยความเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านปล่อง เรื่องตลาด พ.ศ. 2550”

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ได้ประกาศไว้ โดยเปิดเผยแพร่ ณ สำนักงาน
เทศบาลตำบลบ้านปล่อง แล้วเจ็ดวัน

ข้อ 3 ให้ยกเลิกเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านปล่อง เรื่อง ตลาดเอกชน พ.ศ. 2543

บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้เดียว
ในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้า
ประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบ หรือปูรุ่งแล้ว หรือของ
เสียง่าย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณ
ซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุม เพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำ หรือเป็นครั้ง^{คราว}
คราวหรือตามวันที่กำหนด

“สินค้า” หมายความว่า เครื่องอุปโภค บริโภคหรือสิ่งของต่างๆ ที่วางจำหน่ายในตลาด
“อาหารสด” หมายความว่า อาหารประเภทสัตว์ เช่น โค กระบือ สุกร เป็ด ไก่ สัตว์
น้ำ หรืออื่นๆ ที่ชำแหละแล้วหรือมีชีวิต รวมทั้งประเภท ผัก ผลไม้หรืออื่นๆ เป็นอาหารคิน

“อาหารแปรรูป” หมายความว่า อาหารสดที่แปรรูป ทำให้แห้งหรือหมัก ดอง หรือใน
รูปอื่นๆ รวมทั้งสารปูรุ่งแต่งอาหาร เช่น พริกแห้ง กระเทียม อาหารกระป่อง อาหารแซ่บ อร่อย
น้ำปลา ซอส เป็นต้น

“อาหารปูรุ่งสำเร็จรูป” หมายความว่า อาหารที่ผ่านการทำ ประกอบ ปูรุ่ง จนสำเร็จ
พร้อมที่จะรับประทานได้ เช่น ต้ม นึ่ง ทอด ย่าง ฯลฯ รวมทั้งของหวานและเครื่องดื่มชนิดต่างๆ

“การถ้างติดตามหลักวิชาการสุขาภิบาล” หมายความว่า การทำความสะอาด ด้วยเครื่องในติดตาม พื้น ผนัง เพดาน (ถ้ามี) 朗ระบายน้ำ ห้องน้ำ ห้องส้วมและบริเวณต่างๆ รอบอาคารติดตามให้สะอาด ปราศจากสิ่งปฏิกูล มูลฝอย หากไถ่ ผู้ใดลอม ทราบสกปรกและอื่นๆ รวมทั้งให้มีการมาเชื้อโรค และกำจัดสัตว์พะหนะโรค ทั้งนี้สารเคมีที่ใช้ต้องไม่มีผลกระทบต่อระบบบำบัดน้ำเสียของตลาด

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แฟ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งสร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้โดยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลบ้านปล่อง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้ง จากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535
ข้อ 5 ห้ามให้ผู้ใดจัดตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น การเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลด สถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาด ภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดตามวาระหนึ่งเดียว จะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ความในข้อนี้ให้ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรของรัฐ ที่ได้จัดตั้งตลาดขึ้นตามอำนาจหน้าที่ แต่ในการดำเนินกิจกรรมตลาดจะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้รับใบอนุญาตตามความในข้ออื่น แห่งเทศบัญญัติ นี้ด้วย และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือให้ผู้จัดตั้งตลาดตามวาระนี้ปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายก็ได้

ข้อ 6 ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งตลาด ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ ตล.1 พร้อมด้วยแผนผังแบบก่อสร้างและรายการปูชนียสถานที่จัดตั้งตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การยื่นคำขอเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่ หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาด ภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดแล้ว ให้ยื่นคำขออนุญาต ตามแบบ ตล.4 พร้อมด้วยแผนผังแบบก่อสร้างและรายการปูชนียสถานที่จะขอเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่ หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 7 หากสถานที่จัดตั้งตลาดเป็นอาคาร ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้จัดตั้งตลาด ต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมอาคาร

ข้อ 8 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่า ผู้ขอรับใบอนุญาต ได้จัดสถานที่ตั้งตลาด และมีเครื่องอุปกรณ์สำหรับตลาดถูกต้องด้วยสุขลักษณะ ตามเงื่อนไขที่บังคับไว้ในเทศบัญญัตินี้ตามประเภทของตลาดแล้ว ก็ให้ออกใบอนุญาตตามแบบ ตล.2

เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่า ผู้ขออนุญาตเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลด สถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาด ได้จัดสถานที่ที่ตั้งตลาด และมีเครื่องอุปกรณ์สำหรับตลาดถูกต้อง

ด้วยสุขลักษณะตามเงื่อนไขที่บังคับไว้ในเทศบัญญัตินี้ตามประเภทของตลาดแล้ว ก็ให้ออกหนังสืออนุญาตได้ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ 9 ในเทศบัญญัตินี้ ให้จัดตลาดเป็น 3 ประเภท ดังนี้

(1) ตลาดประเภทที่ 1 ได้แก่ ตลาดที่มีโครงสร้างอาคารและดำเนินกิจการเป็นการประจำหรืออย่างน้อยสักป้าห์ละ หนึ่ง ครึ่ง และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในข้อ 11 ข้อ 12 ข้อ 13 ข้อ 14 ข้อ 15 ข้อ 16 และข้อ 17

(2) ตลาดประเภทที่ 2 ได้แก่ ตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคารและดำเนินกิจการเป็นการประจำ หรืออย่างน้อยสักป้าห์ละ หนึ่ง ครึ่ง และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในข้อ 18 ข้อ 19 ข้อ 20 และข้อ 21

(3) ตลาดประเภทที่ 3 ได้แก่ ตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคารและดำเนินกิจการชั่วคราว หรือครึ่งคราว หรือตามวันที่กำหนด และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในข้อ 22 ข้อ 23 ข้อ 24 และข้อ 25 ข้อ 10 ที่ตั้งของตลาด ต้องอยู่ห่างไม่น้อยกว่า หนึ่งร้อย เมตร จากแหล่งที่น่ารังเกียจ และหรือแหล่งที่ก่อให้เกิดคลพิษ ของเสีย โรงเดี่ยงสัตว์ แหล่งโสโครก ที่กำจัดมูลฝอย อันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัย เว้นแต่จะวิธีการป้องกันซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุข ได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

ตลาดประเภทที่ 1

ข้อ 11 ต้องมีเนื้อที่ตามความเหมาะสม โดยมีส่วนประกอบของสถานที่และสิ่งปลูกสร้างคือ อาคารสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของ ที่บนถ่ายสินค้า ล้วน และที่ถ่ายปัสสาวะ ที่รวมรวมมูลฝอยและที่ จยรถ

ข้อ 12 อาคารสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของ ต้องมี และเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(1) ตัวอาคาร ต้องทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคง แข็งแรง

(2) มีถนนรอบอาคารตลาด กว้างไม่น้อยกว่า สี่ เมตร และวิทางเข้าออกบริเวณตลาดอย่างน้อย หนึ่ง ทาง ที่กว้างไม่น้อยกว่า สี่ เมตร สำหรับตลาดที่มีอยู่ก่อนที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับให้ปรับปรุงตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(3) หลังคา ต้องสร้างด้วยวัสดุทนไฟ และแข็งแรงทนทาน ความสูงของหลังคาด้วยความเหมาะสมกับการระบายน้ำของตลาดนั้น ๆ

(4) พื้น ต้องทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง เรียบร้อย ทำความสะอาดง่าย และต้องไม่มีนำขังอยู่ได้

(5) ฝาผนัง ต้องทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง เรียบ ทำความสะอาดง่าย

(6) ประตู ต้องสามารถป้องกันสัตว์ต่างๆ เข้าไปปลูกพลาสติกในตลาด และต้องความกว้างไม่น้อยกว่าสองเมตร

(7) ทางเดินภายในอาคารสำหรับผู้ซื้อ ต้องกว้างไม่น้อยกว่า ส่อง เมตร

(8) ต้องมีการระบายน้ำอากาศภายในตลาดเพียงพอ ไม่ให้เกิดกลิ่นเหม็นอับ

(9) ในอาคารตลาดโดยทั่วไปต้องมีความเข้มของแสงสว่าง ไม่น้อยกว่า หนึ่งร้อยลักซ์ และที่แห้งขายสินค้า หรือเขียงจำหน่ายเนื้อสัตว์ต้องมีความเข้มของแสงสว่าง ไม่น้อยกว่า สองร้อยลักซ์ ทั้งนี้ต้องไม่ใช้แสงหรือวัตถุอื่นที่ทำให้สีของสินค้าเปลี่ยนไปจากธรรมชาติ

(10) แห้งขายสินค้า ต้องเป็นแบบปิดทึบ ทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ ทำความสะอาดง่าย มีพื้นที่แห้งไม่น้อยกว่า ส่อง ตารางเมตร สูงจากพื้น ไม่น้อยกว่า หกสิบ เซนติเมตร และต้องมีทางเข้าแห้งของผู้ขายของกว้างไม่น้อยกว่า เจ็ดสิบ เซนติเมตร มีที่นั่งสำหรับผู้ขายของไว้โดยเฉพาะอย่างเหมาะสม แยกต่างหากจากแห้งและสะดวกต่อการเข้าออก

(11) น้ำใช้ในตลาด ต้องเป็นน้ำประปา และจัดให้มีเพียงพอสำหรับล้างสินค้า หรือล้างมือ โดยระบบท่อ สำหรับแห้งขายอาหารสด ต้องมีไม่น้อยกว่า หนึ่งก๊อกน้ำต่อ ส่อง แห้ง และการวางท่อให้มีลักษณะที่ปิดอดกัย ไม่เกิดการปนเปื้อนจากน้ำโสโครก ไม่ติดหรือทันกับท่ออุจาระ และต้องจัดให้มีที่เก็บสำรองน้ำให้มีปริมาณเพียงพอ และสะดวกต่อการใช้

(12) ทางระบายน้ำ ต้องทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ ภายในตลาดต้องเป็นทางระบายน้ำแบบเปิด ส่วนทางระบายน้ำร่องตลาดต้องเป็นแบบรูปตัวยู มีตะแกรงปิด – เปิด ทำความสะอาดง่าย และมีความลึกเฉลี่ย ระหว่างน้ำได้สะดวก

(13) ให้มีบ่อคักน้ำดินฟอย บ่อคักไวนิล และบ่อบำบัดน้ำเสีย โดยน้ำทึบต้องได้มาตรฐาน น้ำทึบ ตามประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

ข้อ 13 ที่ขันถ่ายสินค้า ต้องจัดให้มีบริเวณหน้างบบริเวณโดยรอบ แม่พิมพ์ที่เพียงพอสำหรับการขนถ่ายสินค้าในแต่ละวัน และสะดวกต่อการบุนถ่ายสินค้าและการรักษาความสะอาด

ข้อ 14 ห้องและที่ถ่ายปัสสาวะ ต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(1) ต้องมีระบบการบันเกลื่อนอุจาระ ปัสสาวะลงสู่ที่เก็บกัก ซึ่งจะต้องป้องกันสัตว์ แมลงพาหนะนำโรคได้ และไม่ปนเปื้อนแหล่งน้ำธรรมชาติและน้ำใต้ดินทุกขันตอน

(2) สร้างด้วยวัสดุถาวร ทำความสะอาดง่าย ห้องส้วม มีเนื้อที่ภายใน ไม่น้อยกว่าหนึ่งตารางเมตรต่อ หนึ่ง ที่ และมีความกว้างไม่น้อยกว่า หนึ่ง เมตร

(3) ระยะดิ่งระหว่างพื้นถึงส่วนต่ำสุดของคาน หรือเพดาน หรือตั้งอื่นที่ติดกับคานหรือเพดาน ต้องไม่น้อยกว่า ส่อง เมตร และต้องมีช่องระบายน้ำอากาศไม่น้อยกว่าร้อยละ สิบ ของพื้นที่ห้อง หรือมีพัดลมระบายน้ำอากาศ

(4) มีแสงสว่างไม่น้อยกว่า หนึ่งร้อยลิกซ์

(5) พื้นที่ความลาดเอียงไม่น้อยกว่า 1:100 และมีช่องระบายน้ำทึบอยู่ในตำแหน่งต่ำสุด

ของพื้นห้อง

(6) ต้องจัดให้มีกระดาษชำระ หรือน้ำสำหรับชำระให้เพียงพอทุกห้องรวมทั้งจัดให้มี การจัดทำความสะอาดทุกวัน

(7) กรณีเป็นโถส้วมชนิดหอนาน ต้องสูงจากพื้น ไม่น้อยกว่า ยี่สิบ เซนติเมตร

(8) มีท่อระบายน้ำจราจรลงสู่ถังเก็บกัก ซึ่งต้องมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า สิบเซนติเมตร มีความลาดเอียงไม่น้อยกว่า 1:10

(9) มีท่อระบายน้ำขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ส่องเซนติเมตรครึ่ง สูงเหนือ หลังคาส้วมหรือสูงจากกลั่นเหม็นของก๊าซไม่รบกวนผู้อื่น

(10) ต้องอยู่ในที่เหมาะสม นอกตัวอาคารตลาด มีผนังกั้นเพื่อมิให้ประคุณเปิดสู่ตลาด โดยตรง และประคุณเป็นชนิดเปิดออก

ข้อ 15 จำนวนส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะ ต้องจัดให้มีดังนี้

(1) ส้วมต้องมีไม่น้อยกว่า หก ที่ ต่อจำนวนแพงไม่เกิน สี่สิบ แพง โดยแยกเป็นส้วมชาย ส่อง ที่ ส้วมหญิง ที่ ที่ และให้เพิ่มทั้งส้วมชายและส้วมหญิงอีก หนึ่งที่ และสองที่ ตามลำดับ ต่อจำนวน แพงที่เพิ่มขึ้นทุก ยี่สิบห้า แพง

(2) ที่ถ่ายปัสสาวะชาย ต้องจัดให้มีไม่น้อยกว่าจำนวนส้วมชายและอยู่ในบริเวณเดียวกัน

(3) อาจล้างมือ ต้องจัดให้มีไม่น้อยกว่าหนึ่งที่ต่อส้วม ส่อง ที่ และที่ถ่ายปัสสาวะสองที่

ข้อ 16 ที่ร่วบรวมมูลฝอย ต้องมีลักษณะเป็นสิ่งปลูกสร้างถาวร หรือเป็นที่พกมูลฝอยที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าเหมาะสมสมกับตลาดนั้น ๆ ก็ได้ มีขนาดเพียงพอที่จะรองรับปริมาณมูลฝอย ในแต่ละวัน มีการปกปิด สามารถป้องกันสัตว์เข้าไปคุ้ยเจี่ยໄได้ ต้องอยู่นอกตัวอาคารตลาด และอยู่ใน พื้นที่ที่รถเข้าออกได้สะดวก

ข้อ 17 ที่จอดรถ ต้องจัดให้มีที่จอดรถตามความเหมาะสมที่เจ้าพนักงานห้องคืนกำหนด

ตลาดประเภทที่ 2

ข้อ 18 ต้องมีเนื้อที่ตามความเหมาะสม โดยจัดให้มีบริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของ ส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะ และที่ร่วบรวมมูลฝอย

ข้อ 19 บริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของ ต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะดังต่อไปนี้

- (1) พื้นที่องทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง เรียบทำความสะอาด สะอาดง่ายและต้องไม่มีน้ำขังอยู่ได้
- (2) จัดให้มีรั้วที่สามารถป้องกันสัตว์ต่างๆ เข้าไปปลูกพัลณในตลาดได้
- (3) แหงขายสินค้า ต้องทำด้วยวัสดุถาวร ทำความสะอาดง่าย สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า หกสิบ เซนติเมตร ด้านล่างของแหงไม่ใช่เป็นที่เก็บ หรือสะสมสินค้าและของอื่นๆ และต้องมีทางเข้า แหงสำหรับผู้ขายของไม่น้อยกว่า เจ็ดสิบ เซนติเมตร
- (4) การจัดแหง ต้องมีทางเดินสำหรับผู้ซื้อกว้างไม่น้อยกว่า สอง เมตร
- (5) น้ำใช้ในตลาด ต้องเป็นน้ำประปา หรือน้ำที่สะอาดและจัดให้มีเพียงพอ
- (6) ต้องมีทางระบายน้ำรอบตลาดแบบเปิด ทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ มีความลาดเอียง ระหว่างน้ำสะอาด และมีบ่อคักนูลฝอย บ่อคักไชมัน ก่อนระบายน้ำออกจากตลาด

ข้อ 20 ส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะ ต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ เช่นเดียวกับ ข้อ 13(1)-(9) และข้อ 14(1)-(3) และต้องอยู่ในที่เหมาะสมนอกบริเวณแหงขายสินค้า

ข้อ 21 ที่ร่วบรวมนูลฝอย มีลักษณะเป็นที่พักนูลฝอยที่เจ้านักงานสาธารณสุขเห็นว่า เหมาะสมกับตลาดนั้น ๆ มีขนาดเพียงพอที่จะรองรับนูลฝอยในแต่ละวัน มีการปักปิดสามารถป้องกัน สัตว์เข้าไปคุ้ยเขี่ยได้ ต้องอยู่นอกบริเวณแหงขายของ และอยู่ในพื้นที่ที่รถเข้าออกได้สะดวก

ตลาดประเภทที่ 3

ข้อ 22 ต้องมีเนื้อที่ตามความเหมาะสม โดยจัดให้มีบริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของ ส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะ และที่ร่วบรวมนูลฝอย

ข้อ 23 บริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของ ต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และ สุขลักษณะตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

- (1) แหงขายสินค้าสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า หกสิบ เซนติเมตร
- (2) ทางเดินระหว่างแหงสำหรับผู้ซื้อ ต้องกว้างไม่น้อยกว่า สองเมตร
- (3) น้ำใช้ในตลาด ต้องเป็นน้ำประปา หรือน้ำที่สะอาดจัดให้มีปริมาณเพียงพอ
- (4) จัดให้มีตะแกรงคักนูลฝอยบริเวณท่อระบายน้ำ ก่อนปล่อยน้ำที่ลงสู่ท่อระบายน้ำ

สาธารณสุข

ข้อ 24 ต้องจัดให้มีส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ เช่นเดียวกับข้อ 19 เว้นแต่จะจัดให้มีส้วมเคลื่อนที่ตามจำนวนในข้อ 14 หรือส้วมสาธารณะหรือส้วม ของหน่วยราชการที่ได้รับอนุญาตให้ใช้อยู่ได้คึ่งห่างไม่เกิน หนึ่งร้อยเมตร ตามจำนวนในข้อ 14

ข้อ 25 ที่ร่วบรวมมูลฝอย มีลักษณะเป็นที่พักมูลฝอยที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า เหมาะสมกับตลาดนั้น ๆ มีขนาดเพียงพอที่จะรองรับมูลฝอยในแต่ละวัน มีการปิดล็อกถังป้องกัน สัตว์เข้าไปคุยเขี่ยได้ ตั้งอยู่นอกบริเวณแห่งขายของ และอยู่ในพื้นที่ที่รถเข้าออกได้สะดวก

การดำเนินกิจกรรมตลาด

ข้อ 26 การจัดวางสินค้าในตลาด ต้องจัดวางผังการจำหน่ายให้เป็นหมวดหมู่ไม่ปะปน กันแยกเป็นอาหารสดชนิดต่าง ๆ อาหารแปรรูป อาหารปรุงสำเร็จ และประเภทสินค้าที่ไม่ใช้อาหาร เพื่อสะดวกในการดูแลความสะอาด และป้องกันการปนเปื้อนในอาหาร

ในกรณีที่เป็นอาหารสดซึ่งอาจมีน้ำหรือของเหลวไหลหยดเลอะเทอะ จะต้องมีการกัน ไม่ให้ไหลจากแพลงสู่พื้นตลาด และจัดให้มีท่อหรือทางสำหรับการระบายน้ำหรือของเหลวที่น้ำลง สู่ท่อระบายน้ำโดยไม่ให้เปื้อนพื้นตลาด

ข้อ 27 ห้ามวางสิ่งของกีดขวางทางเดินในตลาด ตามทางเข้าสู่ตลาด ทางเดินและถนน รอบตลาด

ข้อ 28 ให้ปิดตลาด ตั้งแต่เวลา 04.00 น. และปิดตลาดเมื่อถึงเวลา 22.00 น. เว้นแต่จะ ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 29 ตลาดประเภทที่ 1 ต้องจัดให้มีเครื่องดับเพลิงไว้ ตามกฎหมายว่าด้วยควบคุม อาคารและติดตั้งในบริเวณที่เห็นได้ชัด

ข้อ 30 ห้าม ก่อกันน้ำใช้ และสาธารณูปโภคอื่น ๆ ที่จัดไว้ ต้องเปิดให้มีการใช้ ตลอดเวลาและประกอบกิจการ

การบำรุงรักษาตลาด

ข้อ 31 ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ 1 ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลรักษาความ สะอาดเรียบร้อยภายในตลาด ให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(1) ต้องบำรุงรักษาโครงสร้างต่าง ๆ ภายในตลาด ได้แก่ ตัวอาคาร อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น สายไฟ หลอดไฟ พัดลม ห้องน้ำประจำ ฯลฯ ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดีตลอดเวลา

(2) ต้องจัดให้มีที่รองรับมูลฝอยที่ไม่รั่วซึม และมีฝาปิดประจำทุกແง ให้มีการเก็บ ความมูลฝอยบริเวณตลาดเป็นประจำ และดูแลที่รับรวมมูลฝอยรวมให้ถูกสุขลักษณะเสมอ

(3) ต้องจัดให้มีการทำความสะอาดตลาดเป็นประจำทุกวัน และล้างตลาดตามหลักการ ศุขาภิบาลอย่างน้อยเดือนละ หนึ่งครั้ง

(4) ต้องจัดให้มีการดูแลความสะอาดของห้องน้ำ ห้องส้วมอย่างเพียงพอ และดูแล บ่อคักมูลฝอย บ่อคักไขมัน และระบบบำบัดน้ำเสีย ให้ใช้การได้ดีตลอดเวลา

ข้อ 32 ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ 2 ต้องจัดให้มีการเก็บค่าคุมมูลฝอย คูແຄ ความสะอาดห้องน้ำ ห้องส้วม บ่อคักมูลฝอย และป้องดักไขมัน ให้ใช้การได้ดี ดูแลที่ร่วนรวมมูลฝอย ได้ถูกสุกสุกและอยู่เสมอและจัดให้มีการล้างตลาดด้วยน้ำสะอาดทุกวันที่เปิดทำการ

ข้อ 33 ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ต้องไม่ทำการและคูແຄมิให้ผู้ได้ทำการอันอาจจะทำให้เกิดเหตุร้ายๆ หรือการระบาดของโรคติดต่อ ดังต่อไปนี้

(1) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด เว้นแต่สัตว์ที่นำไปปั้งไว้ที่บังสัตว์เพื่อขาย

(2) สะสม หมักหมม สิ่งหนึ่ง สิ่งใดในตลาด ทำให้สถานที่สกปรก 反感รังรังหรือเป็นที่พำพันซึ่สัตว์นำโรค

(3) ถ่ายเท ทิ้ง มูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูลในที่อื่นใด นอกจากที่ซึ่งจัดไว้สำหรับรองรับ มูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูล

(4) ทำให้น้ำใช้ในตลาดเกิดสกปรกขึ้น จนเป็นสาเหตุให้เสื่อม หรืออาจเป็นอันตราย ต่อสุขภาพ

(5) ก่อหรือจุดไฟไว้ในลักษณะซึ่งเป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้อื่น หรือน่าจะเกิดอันตราย

(6) ใช้ตลาดเป็นที่พักอาศัยหลบหนอน

(7) กระทำการอื่นใดที่ก่อให้เกิดเหตุร้ายๆ แก่ผู้อื่น

ผู้ขายของและผู้ซื้อยาของในตลาด

ข้อ 34 ผู้ขายของ และผู้ซื้อยาของในตลาด ต้องให้ความร่วมมือกับผู้รับใบอนุญาต จัดตั้งตลาด เจ้าพนักงานสาธารณสุข และเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในการดำเนินกิจการที่เกี่ยวกับ สุขลักษณะของตลาด อันได้แก่ การจัดระเบียบ กฎหมายที่ในการรักษาความสะอาดของตลาดในเรื่อง เช่น การฝึกอบรมผู้ขายของ ผู้ซื้อยาของ

ข้อ 35 ผู้ขายของและผู้ซื้อยาของในตลาด ต้องวางสินค้าบนแผง หรือในขอบเขตที่ วาง ขายของที่จัดไว้ให้ ห้ามวางสิ่งของหรือของเขต หรือต่อเติมแผงขายของของมา อันจะเป็นการกีด ขวางทางเดินในตลาด และห้ามวางสินค้าสูงจากพื้นตลาดเกินกว่า หนึ่งร้อยห้าสิบเซนติเมตร

การวางและเก็บสะสมสินค้าประเภทอาหาร เครื่องดื่ม รวมทั้งเครื่องใช้ที่เกี่ยวกับ อาหารต้องสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า หกสิบ เซนติเมตร และห้ามวางวัสดุอันตรายปนกับสินค้าประเภท อาหาร

ข้อ 36 ผู้ขายของและผู้ซื้อยาของในตลาด ต้องมี สุขลักษณะส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้

(1) มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ หรือโรคที่สังคมรังเกียจหรือไม่เป็น พาหะนำโรคติดต่อ อันได้แก่ รัมโรค อหิวาตโรค ไข้ไทยฟอยด์ โรคบิด ไข้สูกไส ไข้หัด โรคคางทูม โรคเรื้อน โรคพิษหนังที่น่ารังเกียจ และโรคไวรัสตับอักเสบชนิดบี

(2) อาหารสดที่มีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดการเน่าเสียได้ง่ายต้องจัดเก็บในอุณหภูมิที่เหมาะสม ตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

(3) การนำอาหารไปรับประทานต้องใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ป้องกันอาหารเพื่อป้องกันการปนเปื้อน และรักษาอุปกรณ์ป้องกันให้สะอาดใช้การได้ดีอยู่เสมอ

(4) ในกรณีที่มีการทำ ประกอบ ปรุง ต้องจัดไว้ให้เป็นสัดส่วน และต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักสุขาภินิหารอาหาร

(5) เครื่องมือ เครื่องใช้ และภาชนะอุปกรณ์ที่ใช้ ต้องสะอาด และปลอดภัย มีการล้างและการเก็บที่ถูกต้อง ทึ่งก่อนและหลังการใช้งาน

ข้อ 37 ถ้าปรากฏว่า ผู้ขายของหรือผู้ซ່ວຍขายของคนใด เป็นโรคติดต่อหรือโรคที่สังคมรังเกียจหรือ เป็นพาหะนำโรคติดต่อ ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าถืออนุญาตให้ขายของต่อไป จะเป็นอันตรายแก่สุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ขายของ หรือผู้ซ່ວຍขายของผู้นั้นหยุดการปฏิบัติงานไว้ทันที จนกว่าจะปราศจากเหตุที่เป็นอยู่นั้น

ข้อ 38 ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียม ตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้ ภายในกำหนด สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้มารับใบอนุญาตและชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนด จะถือว่าสละสิทธิ

ข้อ 39 เมื่อผู้รับใบอนุญาตผู้ใดประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ ตด.3 ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปจนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่อใบอนุญาต หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ อีกสิบ ของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ

ข้อ 40 ในอนุญาตจัดตั้งตลาด ให้นำเสนอ หนึ่ง ปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านปล้อง

ข้อ 41 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใด ประสงค์จะแก้ไขรายการในใบอนุญาต หรือไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอแก้ไขรายการในใบอนุญาต หรือให้ยื่นคำขอถอนเลิกการดำเนินกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ ตด.4

ข้อ 42 หากปรากฏว่า ในอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ในสาระสำคัญ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอใบแทนใบอนุญาต ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ ตด.4 ภายในสิบห้า วัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ แล้วแต่กรณีพร้อมหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(1) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจนครบาลสูญหายหรือถูกทำลาย

(2) ในอนุญาตเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ 43 การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังนี้

(1) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ใช้ แบบ ตล.2 โดยประทับตามสีแดง คำว่า “ใบแทน” กำกับไว้ด้วย และให้มี วัน เดือน ปี ที่ออกใบแทนพร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงาน ท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในใบแทนและต้นข้อใบแทน

(2) ให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิม

(3) บันทึกค้านหลังต้นข้อใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมແຕ່ວแต่กรณี และลงเล่มที่ เลขที่ ป. ของใบแทน

ข้อ 44 ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยปิดเผยแพร่ และเห็นได้ชัด ณ สถานที่ประกอบกิจกรรมตลาดที่ประกอบกิจกรรม

ข้อ 45 ให้ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดก่อน หรือในวันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำเนินการปรับปรุง หรือแก้ไขตลาดให้ถูกต้องตามเทศบัญญัตินี้ ภายในกำหนดเวลาที่เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นกำหนดทั้งนี้ต้องไม่เกิน สามปี สำหรับตลาดประเภทที่ 1 และไม่เกิน สองปี สำหรับตลาด ประเภทที่ 2

ข้อ 46 ให้ใช้แบบพิมพ์ต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ ดังต่อไปนี้

(1) คำขอรับใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ให้ใช้ แบบ ตล.1

(2) ใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ให้ใช้ แบบ ตล.2

(3) คำขอต่ออายุ ใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ให้ใช้ แบบ ตล.3

(4) คำขออนุญาตการต่างๆ ให้ใช้ แบบ ตล.4

ข้อ 47 ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาด สำหรับตลาดประเภทใด ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ ถูกต้อง ตามเทศบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ระหว่างนี้ไม่เกิน สิบห้าวัน

กรณี ที่ผู้รับใบอนุญาตถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วสองครั้ง และมีเหตุที่จะต้อง สั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเดียวกันได้

ข้อ 48 ผู้ได้ฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ในข้อ 5 มีความผิดตามมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 49 ผู้ได้ฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ในข้อ 34 ข้อ 35 ข้อ 36 หรือข้อ 37 มีความผิดตาม มาตรา 78 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 50 ผู้ได้ฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ในข้อ 42 หรือข้อ 44 มีความผิดตามมาตรา 83 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 51 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินการในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามข้อ 47 กรรมหนึ่ง มีความผิดตามมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 52 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ข้อหนึ่งข้อใด มีความผิดตามมาตรา 73 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เว้นแต่การฝ่าฝืนนั้นจะต้องด้วยความในข้อ 48 ข้อ 49 หรือข้อ 50 แห่งเทศบัญญัตินี้

ข้อ 53 บรรดาใบอนุญาตที่ได้ออกก่อนวันใช้เทศบัญญัตินี้ให้คงใช้ได้ต่อไปจนถึงอายุใบอนุญาตนั้น

ข้อ 54 ให้นายกเทศมนตรีตำบลบ้านปล้อง มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจอกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 14 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2550

(ลงชื่อ)

(นายชูชาติ สมฤทธิ์)

นายกเทศมนตรีตำบลบ้านปล้อง

หกมชอน

(ลงชื่อ)

(นายอมรพันธุ์ นิมานันท์)

ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตจัดตั้งตลาด
ท้ายเทศบัญญัติเทศบาลตำบลน้ำด้อง เรื่อง ตลาด พ.ศ. 2550

ลำดับที่	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)	หมายเหตุ
1.	ใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ฉบับละ	2,000	สำหรับตลาดประเภทที่ 1
2.	ใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ฉบับละ	1,500	สำหรับตลาดประเภทที่ 2
3.	ใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ฉบับละ	1,000	สำหรับตลาดประเภทที่ 3